

37 Brygada Zmechanizowana „Słonimska”

Odznaczona Orderem Czerwonego Sztandaru i Orderem
Kutuzowa II Klasy

(na Pomorzu w składzie 1 Korpusu Zmechanizowanego)

Sztab brygady:

Dowódca:

(1 czołg „Sherman”)

pułkownik Michaił Wasiljewicz Chotimskij

Zastępca dowódcy:

pułkownik Jakowlew

Szef sztabu:

(1 czołg „Sherman”)

??

Szef wydziału politycznego:

pułkownik W. P. Winogradow

Kompania dowodzenia:

(3 czołgi „Sherman”)

??

Oddział „Smiersz”:

??

3 samodzielny pułk czołgów:

Dowódca:

major Aleksandr Piotrowicz Sadowoj

Szef sztabu:

major Borisow

1 kompania czołgów

(10 czołgów „Sherman”)

2 kompania czołgów

(10 czołgów „Sherman”)

3 kompania czołgów

(10 czołgów „Sherman”)

pluton fizylierów

pluton zwiadu

kompania techniczna

1 batalion strzelców zmotoryzowanych:

Dowódca:

??

pluton dowodzenia

pluton fizylierów

1 kompania strzelców zmotoryzowanych

2 kompania strzelców zmotoryzowanych

3 kompania strzelców zmotoryzowanych

kompania ckm

kompania rusznic przeciwpancernych

bateria moździerzy

bateria artylerii przeciwpancernej

2 batalion strzelców zmotoryzowanych:

Dowódca:

??

pluton dowodzenia
pluton fizylierów
4 kompania strzelców zmotoryzowanych
5 kompania strzelców zmotoryzowanych
6 kompania strzelców zmotoryzowanych
kompania ckm
kompania rusznic przeciwpancernych
bateria moździerzy
bateria artylerii przeciwpancernej

3 batalion strzelców zmotoryzowanych:

Dowódca:

kapitan Iwan Pawłowicz Woronin

pluton dowodzenia
pluton fizylierów
7 kompania strzelców zmotoryzowanych
8 kompania strzelców zmotoryzowanych
9 kompania strzelców zmotoryzowanych
kompania ckm
kompania rusznic przeciwpancernych
bateria moździerzy
bateria artylerii przeciwpancernej

Samodzielny dywizjon artylerii lekkiej

Kompania przeciwlotniczych ckm

Samodzielna kompania inżynieryjno-minerska

Samodzielna kompania zwiadu

Kompania techniczna

Kompania samochodowa

Pluton medyczno-sanitarny

Brygada w ramach korpusu pod koniec stycznia 1945 roku walczy w rejonie Czarnkowa i Trzcianki, w pierwszych dniach lutego bierze udział w nieudanych natarciach na Banie, po czym toczy walki w rejonie Chojny i na zachód od miasta. Pod koniec lutego brygada operuje w rejonie Baniewice-Żarczyn. W marcu bierze udział w ofensywie na Pomorzu, działając pod Żabowem i Będgoszczą (2-4.03.45), Drzeninem, Binowem i Kołowem (6-10.03.45), następnie Wełtyniem, Czepinem i Starymi Brynkami (14-16.03.45). Ostatnie

walki w marcu toczy o południowo-wschodnią dzielnicę prawobrzeżnego Szczecina – Klucz (18.03.45).

O sile brygady zmechanizowanej stanowił pułk czołgów, liczący etatowo 35 maszyn i około 340 żołnierzy. Razem w brygadzie według etatu winno być około 3500 żołnierzy, 30 moździerzy kalibru 82 mm, 6 moździerzy 120 mm, 12 armat przeciwpancernych 57 mm, 12 dział piechoty kalibru 76,2 mm.

Straty w poległych w czasie działań na Pomorzu wyniosły ponad 200 żołnierzy.